

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 147. Utrum Judæi, aliique infideles confugientes ad Ecclesias
gaudeant immunitate Asyli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](#)

committente adulterium cum Christiana etiam soluta, & meretrice, Clarus sentit, illum gravius puniendum, quam disponat statutum, censetque illum damnandum perpetuò ad tritemes; vide eundem L. 5. v. forniciatio. n. 26. Judæum tamen contahentem incestas nupias in gradu prohibito, permisla tamen lege Mosaica, non puniendum, tradit Clarus L. 5. §. incestus. cùm Judæi non servent. L. nemo it. I. de Judæis, ut Authorès scribentes in eam Leg. De cætero, num Judæus post suscepimus Baptismum non in fraudem post commissum

delictum de eo puniri possit pena temporali, controversum est inter Authorès in sententiam negativam, tanquam æquorem, & Religioni nostræ magis faventem & attrahentem Judæos ad conversionem inclinare se, dicit Clar. L. 5. §. fin. §. 51. n. 19.

Quest. 147. Utrum Judæi, aliique Infideles confugientes ad Ecclesiæ, gaudient immunitate asyli.

R Esp. Ad hanc questionem sufficienter responsum in L. 3. decret. q. 1017.

TITULUS VII.

De Hæreticis.

C A P U T I.

De Hæresi & Hæreticis, eorumque credentibus, receptoribus, fautoribus.

Quest. 148. Hæresis unde dicta, & quid sit.

REsp. Hæresis dicta ab *ægæouai*, capio, eligo, quasi pro libero arbitrio facta electio opinionis alicuius novæ contra fidem, Isidor. L. 8. *Etymolog.* c. 3. Roias. tr. de heret. sing. 73. *Lit. H.* loquendo de hæresi formalis, si melius definiri potest, quod sit error voluntarius, quem homo baptizatus perinaciter tenet contra veritatem aliquam fidei Catholicae, ita ferè D. Thom. 2. 2. q. 11. a. 1. Farin. in prax. crim. q. 178. n. 5. Sanch. L. 2. mor. c. 7. n. 1. Barb. b. t. in princ. n. 4.

2. Dicitur primò: *error*, hoc est, erronea opinio, vel iudicium intellectus, unde, qui metu mortis, aut alia ex causa astruit aliquid fidei contrarium sine interno mentis assensu, quo verum credit, quod ore profert, etiæ graviter peccet contra præceptum profundi fidei, verè & propriè Hæreticus non est; quia actum nullum intellectus, per quem judicet, id verum esse, habet, censetur tamen in foro externo Hæreticus, & ut talis puniretur, Sanch. l. c. n. 8. Nav. in man. c. 27. n. 56. Item dubius quatenus præcisè super articulo aliquo fidei sibi sufficienter proposito, suspendit suum iudicium, id est, neque assensit, esse verum, neque dissentit seu negat, esse verum, quia talis non est Hæreticus, ed, quod taliter non eligit, seu adhæret opinioni fidei contraria; sicut autem fides importat actum intellectus, nimicum positivum assensum, ita & fidei opposita hæresis actum positivum, nimicum dissensum importare debet, ita docent Diana resol. mor. p. 2. tr. 2. miscel. resol. 53. Malder. 22. q. 11. a. 2. memb. 2. §. respondeo. Sanch. l. c. n. 12. favetque Sa. v. hæresis. n. 1. nihilominus peccare talem graviter, cui repræsentatur objectum fidei, & rationes sufficienter moventes ad assensum, pro tempore, quod teneat elicere fidem, si non desinat suspendere suum iudicium, dicendum videtur. Verum tamen quatenus talis dubitans eo ipso simul habet iudicium, quod judicat tale objectum, seu articulum, circa quem suspendit suum assensum, non esse certum, seu non esse dignum, cui firmiter & infallibiliter adhæretur & creditur, esse illum Hæreticum, docent idem Sanch. & Malder. ed, quod manifesta sit hæresis, sentire rem seu articulum fidei sufficienter, ut talem

sibi propositam, non esse dignam, quæ creditur; tamen verò actum moraliter semper esse conjunctum cum dubitatione circa res fidei, utpote qui bene stat cum dictâ suspensione fidei, tradunt iidem, quia & necessariò illum debere haberi, ut quis verè dicatur de illo objecto peccaminosè dubitare, & sic nunquam dari posse dubium, sine positivo actu & errore astruit, Castrop. tr. 4. d. 3. p. 2. n. 10. unde absolvè n. 9. docet, tenendam tanquam communem, esse Hæreticum, qui deliberatè dubitat de rebus fidei sibi sufficienter propositis, pro quo citat c. 1. b. t. ubi dicitur: *dubius in fide infidelis est.* Suar. de fide d. 19. s. 4. num. 10. Cöniñck. d. 18. du. 7. concl. 6. num. 102. Bonac. de censur. d. 2. q. 5. p. 1. n. 3. Farin. de Hæresi. q. 178. s. 4. n. 90. & plures alios partim apud Sanch. l. c. num. 11. partim apud Barbos. de potest. Episc. alleg. 40. n. 16.

3. Dicitur secundò: *Voluntarius*: sive liber, sicut enim actus fidei oritur ex pio voluntatis affectu, ita Hæresis est assensus erroneous procedens ex libera voluntatis electione, alioquin peccatum non esset, unde involuntariè & indeliberatè errans, circa res fidei non est Hæreticus, Pith. b. t. n. 1.

4. Dicitur tertio: *Pertinaciter tenet*; si quidem duo requiruntur ad hæresin formalem, nimicum error in intellectu, pertinacia eum non corrigendi in voluntate, & de pertinacia constat ex c. *damnamus.* §. in nullo, de summa Trinitate. junc. Gl. fin. Clem. unic. §. porro eod. can. dixit Apost. Can. qui in Ecclesia caus. 24. q. 1. consistit autem pertinacia in eo, non quod quis acriter seu mordicus diu retineat & defendat errorem suum contra fidem, sed postquam sufficienter cognovit assensum suum contrariari doctrinæ ab Ecclesia universali seu Catholica, eundem retineat, ac ita iudicium suum contumaciter iudicio Ecclesiæ præferat, Sanch. l. c. n. 2. Valent. 2. 2. d. 1. q. 11. p. 1. difficil. 4. ad 2. Coninck. l. c. n. 78. Valsq. l. 2. d. 126. n. 6. Castrop. l. c. num. 1. Pith. n. 2. ac ita Hæretici non sunt, qui etiæ teneant contrarium fidei, tamen ita actu vel habitu constituti sint, ut quamprimum cognoverint, contrarium teneri ab Ecclesia, parati sint, assensum suum erroneous relinquere, arg. c. *c. damnamus.* junc. Gl. ibid. v. *paratus.* Unde jam etiam non tantum laborans ignorantia invincibili, sed etiam vincibili crastina, & hinc mortaliter culpabili, imò & affectata, suara